

GUD ER I DEN ANDEN ENDE

- Josefine: Hej børn, har I set Henrik?
Henrik, Henrik, HENRIK, Æh, hvor er han henne, han lovede at vi skulle mødes her. Altså Henrik. Hvor er I mange. 1 2 3 4 5, nej I er alt for mange til at jeg kan tælle jer. Vi må vist hellere prøve igen – HENRIK
- Henrik: Ja, her er jeg. Hold da op, hvor er her mange børn,
- Josefine: Hvor var du henne, jeg kunne ikke finde dig. Jeg kaldte og kaldte?
- Henrik: Jeg var bare lige på toilet Nå, men hej børn, hvor er det dejligt at se at I også er kommet her i dag. Og hvor kunne I råbe højt før
- Josefine: Det var altså træls at du ikke kom, jeg fik helt ondt i halsen af at kalde
- Henrik: Jeg kunne da ikke gøre for, at jeg skulle på toilet. Skulle jeg måske stå og tisse her foran dig?
- Josefine: Nej tak, tænk hvis jeg fik tis på mine tæer, det vil da godt nok være ulækkert
- Henrik: Ja, var det så ikke godt, at jeg gik på toilet?
- Josefine: Jo, jo, men jeg synes jo bare, at det var træls, at der gik så lang tid, inden du kom. Jeg var lige ved at tro at du ikke kunne høre noget, eller at dine øre var faldet af?
- Henrik: Øre, kan da ikke falde af....du er altså skør
- Henrik: Det er jo bare lidt ligesom at lege gemmeleg, man leder efter hinanden
- Josefine: Jeg kommer lige til at tænke på noget
- Henrik: HVAD????
- Josefine: Jeg kender én der aldrig gemmer sig, eller aldrig går på toilet
- Henrik: Hvem er det?
- Josefine: Jo, det er én man altid kan få fat i, ligegyldig hvor man er
- Henrik: Også hvis man er nede i brugsen
- Josefine: Ja, også hvis man er i brugsen eller hos bageren
- Henrik: Men ikke hvis man er på toilet
- Josefine: Jo, også hvis man er på toilet
- Henrik: Hvem er det? Sig det, ellers så tror jeg ikke på dig
- Josefine: Kan du ikke gætte hvem det er?
For det er en der aldrig er optaget, man kan altid ringe til ham
- Henrik: Er det din far?
- Josefine: Godt gættet, det er min far
- Henrik: Det passer ikke, jeg har da nogen gange prøvet at snakke til ham, mens han så fjernsyn, så havde han da ikke tid til at høre på mig
- Josefine: Det er rigtigt, men det er jo fordi jeg har en far mere. Ham der bor oppe i Himlen. Han er også min far, og han er også din far, og man kan altid snakke med ham, man behøver ikke engang at råbe, så man får ondt i halsen
- Henrik: Hold da op, det lyder vildt
- Josefine: Ja, tænk, han har altid tid til at høre på alle mennesker
- Henrik: Nøj, så må han godt nok have travlt.
- Josefine: Nej, det har han ikke, han er bare så stor og god, at han kan rigtig mange ting på en gang.
- Henrik: Det er faktisk dejligt at vide, for det vil sige at man altid kan tale med ham, og fortælle om det man er glad for og det man er ked af.
- Josefine: Ja, sådan er Gud, han er bare fantastisk.
- Henrik: Stop lige – jeg henter lige noget (henter en mobiltelefon)
- Josefine: Hvad laver du? Man behøver altså ikke have en mobil, for at ringe til Gud.
- Henrik: Skal man ikke have en telefon for at tale med Ham?
- Josefine: Nej, men kan bare sige: HEJ GUD, så hører han det, og så kan man fortælle ham alt det man vil. Ja, faktisk kan man sige, at han er overalt. Han elsker os så meget, at han faktisk er rundt om os, og inden i os, og han siger, at det vil han altid være.
- Henrik: Det er godt nok fantastisk. Nå, skal vi ikke sige farvel til børnene og så gå ned til sandkassen
- Josefine: God ide´

